

sor Tscherning bragt ind i Forhandlingerne her, for at der ikke senere skal kunne opstaa Misforstaaelse om denne Sag. Medens vi for at blive enige har frafaldet Ønsket om, at ogsaa Hospitaler skulde have Ret til fra deres Dispensationsanstalter at udlevere Medicin til saadanne Personer, som var under Kommunens Forsorg, er vi dog noget betænkelige ved Ændringsforslag Nr. 13 til § 12, idet vi frygter, at det skal kunne misforstaaes til Trods for den oplæste Skrivelse fra Udvalgets Formand. I Ændringsforslag Nr. 13 siges det nemlig, at Ordene „Kontrol angaar“ skal ændres til: „Bestemmelser om Kontrol med Medicinens Tilberedning og Udlevering angaar, jfr. § 15“, og i denne § 15 staar der: „Ved Ekspeditionen af en Recept skal Apotekerens eller den ekspederende Medhjælper forsyne Lægemedlets Etikette med Datum og sin Underskrift“, men det kan ikke her lade sig gøre og er heller ikke Meningen efter Skrivelsen fra Udvalgets Formand og efter den Forhandling, vi i Udvalget har haft om denne Sag, at dette skulde finde Sted paa Dispensationsanstalten paa Hospitalet. Det er heller ikke nødvendigt. Min Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen), og jeg har haft Lejlighed til ved en Konference med Hospitalsdirektøren paa Kommunehospitalet og ved Samtale med Farmaceuterne, der leder Hospitalets Dispensationsanstalt, at gøre os bekendt med, hvorledes Medicinen rekvireres og tillaves, og hvilke Kontrolbestemmelser der er taget for, at der ingen Fejltagelse skal ske. Det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa det sker paa dette store Hospital, er ordnet under en meget god Kontrol og Sikkerhed. Medicinen rekvireres fra Stuerne, en Læge opskriver de forskellige Medikamenter til de paa Stuen liggende Patienter, en anden Læge gennemgaar Receptbogen og undertegner og sender den saa ned paa Dispensationsanstalten. Der bliver saa udskrevet Recept paa hver enkelt af de Requisitioner, som Lægen har beordret. Dernæst har snart den ene, snart den anden af de to ansatte Farmaceuter at tilberede Medicinen efter Recepten, og de udskrevne Blanketter til Medicinen paa klæbes straks Flaskerne, Krukkerne eller Æskerne. Derefter bliver de atter kontrolleret efter Receptbogen og de Opskrifter, Farmaceuten har gjort, og bliver saa sat ned i en Kurv for hver enkelt Afdeling, og her har hver enkelt Patient sit Rum til Medicin. Jeg ved godt, at da der

for nogen Tid siden skete et Uheld ude paa Rigshospitalet, blev der fra Apotekernes Side henvist til Nødvendigheden af, at vi skulde have al vor Medicin udleveret fra Apotekerne, det var det eneste betryggende. Jeg tror ikke, det er med nogen Ret, at der fra Apotekernes eller, maa jeg maaske snarere sige, fra enkelte Apotekeres Side er hævdet dette. Jeg tror, at den Kontrol, der finder Sted med Hensyn til Medicinfabrikationen og Udleveringen fra Kommunehospitalet, er fuldstændig betryggende. Der ligger jo for en Kommune en saare stor Besparelse i selv at kunne fabrikere Medicinen eller have Ret til det, som Flertallets Ordfører sagde, for derved, hvis ikke de ønsker at benytte sig deraf, dog at kunne opnaa en Rabat hos Apotekerne, som muliggør dem at faa Medicin til en langt billigere Pris end den, hvortil den almindeligvis leveres.

Saa har vi ligeledes sammen med de tidligere nævnte Medlemmer stillet Forslag til § 18 under Nr. 18 med Hensyn til Arkana. Vi har ment, at de Bestemmelser, Lovforslaget indeholder, var for strenge og gav Apotekerne en Eneret, som vi ikke fandt nødvendig eller heldig, og vi foreslaar derfor, at Justitsministeren efter Indstilling af Sundhedsstyrelsen kan forbyde Indførelsen til videre Forhandling af Lægemedler, hvis Sammensætning ikke er angivet. Endvidere har vi foreslaaet, at Sundhedsstyrelsen fastsætter, hvilke Arkana Apotekerne kun maa udlevere efter Recept. Forhandling af saadanne Arkana en detail er forbeholdt Apotekerne, men i øvrigt mener vi, at saa længe der ikke er Forbud mod et Arkanum, fordi det er sundhedsskadeligt, maa det have sin Forbliven ved, at saadanne Arkana ogsaa kan forhandles hos almindelige materialhandlende eller Detailhandlere.

Endelig maa jeg berøre Forslaget om Reklamerings. Der er føjet til Udvalgets Betænkning en Skrivelse fra Den almindelige danske Lægeforening, som gaar ud paa, at Lovforslaget maa blive ændret saaledes, at det vel forbydes Dagblade, Ugeblade o. s. v. at reklamere med Arkana, men dette skal være tilladt Fagskrifter, altsaa Tidsskrifter for Læger, Farmaceuter, Tandlæger o. s. v. Vi kan ikke gaa ind paa den Betragtning, og jeg finder det i højeste Grad mærkværdigt, at den eneste Motivering af reel Betydning, der findes i Lægernes Henvendelse, er den, at den danske Lægestands videnskabelige Arbejde vil komme til at ligge brak, for saa vidt de ikke kan faa Lov til at optage